

WVI INFO °1.2022

Driemaandelijkse nieuwsbrief | 23ste jaargang | januari 2022

Klaar voor de nieuwe uitdagingen
Het nieuwe directieteam van WVI

03.

AFSCHEID ALS
DIRECTEUR VAN
PATRICK ZUTTERMAN

07.

AANKOOPCENTRALE
VOOR DUURZAME
VOERTUIGEN

08.

WVI MAAKTE
BEHEERPLAN
VOOR BRUGSE VESTEN

10.

RAAMCONTRACT
VOOR ARCHEOLOGISCH
ONDERZOEK

VOORAF

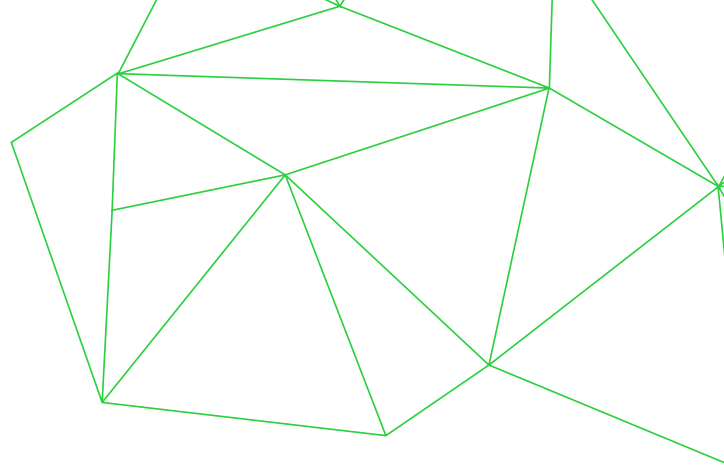
Op 1 januari nam Patrick Zutterman na 31 jaar - waarvan 20 jaar als directeur - afscheid van WVI. Ik wil hem nog eens hartelijk bedanken voor zijn inzet en onze voortreffelijke en vruchtbare samenwerking, en verwelkom tegelijk Ann Tack en Johan Proot als nieuwe directeuren - twee vertrouwde figuren die in de organisatie hun sporen hebben verdiend. Ik ben er zeker van dat ze in al onze werkvelden WVI nog sterker zullen wapenen om de beleidsdoelen van onze vennoten te helpen realiseren.

In deze WVI-info maken we een wandeling op de Brugse Vesten, waarvoor we een beheerplan hebben opgemaakt, onder meer om de vele oude en pittoreske bomen te beschermen. We bekijken ook hoe het archeologisch traject verloopt, en we presenteren aankoopcentrales voor duurzame voertuigen en voor straatmeubilair, waarmee we onze gemeenten maximaal willen ontzorgen.

Last but not least wens ik u naar goede gewoonte met het hele WVI-team een voorspoedig, gelukkig en gezond 2022 toe. We zijn vastbesloten om u ook dit jaar weer een kwaliteitsvolle, vernieuwende en oplossingsgerichte dienstverlening aan te bieden.

Veel leesplezier!

Geert Sanders | algemeen directeur

Afscheid Patrick Zutterman

‘Het waren ongelooflijk boeiende jaren’

Op 1 januari nam Patrick Zutterman afscheid van WVI, na een carrière van 31 jaar bij de intercommunale, waarvan 20 jaar als directeur. ‘Ik kreeg unieke kansen in een uitdagende omgeving, en kon bovendien publieke taakstellingen helpen realiseren.’

Patrick Zutterman trad in 1990 in dienst van de WIH, de toenmalige huisvestingsintercommunale, als ontwikkelaar van woonprojecten. ‘Een van mijn eerste grote dossiers was de opstart van Heulebrug in Knokke-Heist, met de aankooponderhandelingen en de eerste inrichtingsconcepten. Kort daarna ging ik ook voor de WIER werken, de intercommunale voor bedrijfshuisvesting. Een blikvanger was toen de ontwikkeling van Flanders Language Valley, het latere Ieper Business Park. Maar de jaren 1990 waren vooral een periode van explosieve groei. In de gewestplannen die tussen 1976-1980 waren goedgekeurd, waren veel zones als industriegebied ingekleurd, wat tot een grote golf van realisaties leidde.’

NIEUWE ACCENTEN

‘We moesten toen afwegen wat we prioritair zouden realiseren – waar was de beschikbare voorraad het kleinst, waar moesten we onze investeringsmiddelen op concentreren? In die tijd werden infrastructuurwerken nog nagenoeg volledig gesubsidieerd. Dat paste in het aanbodbeleid om met goedkope locaties bedrijven en jobs aan te trekken. In de jaren 1990 bouwden we veel ijzeren voorraad op, die in de volgende decennia gaandeweg uitgeput raakte. Door de grote ondernemersdynamiek blijft de vraag naar bouwrijpe percelen in onze regio zeer hoog, maar zodra de voorraad effectief bouwrijp is, raken de kavels snel uitverkocht.’

Toen Patrick Zutterman in 2001 directeur werd, na de fusie van de drie intercommunales tot WVI, legde hij nieuwe accenten, onder meer voor duurzame kwaliteit op bedrijventerreinen – waarmee WVI in Vlaanderen vooropliep. ‘We beseften steeds sterker dat ruimte een schaars goed was, waar we zorgvuldig mee moesten omspringen. En terwijl vroeger de kostprijs de topprioriteit was, raakten we doordrongen van het belang van duurzame kwaliteit. We maakten een draaiboek op om de principes van duurzame kwaliteit te integreren in de ontwikkeling, de inrichting en het beheer van onze bedrijfshuisvesting. Nu zit duurzaamheid in ons DNA. We pakken projecten op zo’n manier aan dat ze duurzaam en toekomstbestendig zijn.’

→

‘Patrick leerde ik kennen als een manager van het hart, met een ongelofelijke expertise op het vlak van publieke ontwikkeling, die steeds technischer werd maar ook enorme flexibiliteit vergde. Lang voordat het een evidentie werd, koos Patrick daarbij voor principes als duurzaamheid en multifunctioneel gebruik. Zijn stalen geduld en minzame diplomatie maakten hem ook een betrouwbare partner voor de WWI gemeenten.’

Kris Declercq, voorzitter WWI

4.

→ Nieuwe paden werden ook bewandeld toen WWI de opdracht kreeg om in Veurne een nieuw stadsdeel in te richten, op de site van de vroegere Suikerfabriek. ‘Dat was een unieke uitdaging, door de schaal en het ambitieniveau. Oude inrichtingsmodellen konden we niet meer gebruiken. We hebben toen een leertraject bewandeld dat ons veel kennis en kunde heeft opgeleverd. We hebben formules van publiek-private samenwerking verkend en zijn met een professionele projectontwikkelaar in zee gegaan. Vanuit onze grondpositie konden we samen met de Stad Veurne de uitgewerkte langetermijnvisie aansturen en bewaken. Die grondpositie blijft een sterke troef van WWI: ze levert ons krachtige instrumenten om projecten op de lange termijn te kunnen sturen.’

VEEL VOLDOENING

‘Bij WWI heb ik een enorm boeiende tijd gehad – die meer dan 30 jaar zijn echt voorbijgevlagen. Ik vond hier een uitdagende omgeving en kreeg unieke kansen om projecten concreet aan te pakken, op een manier die veel voldoening geeft – vooral ook omdat je weet dat je een publieke taakstelling helpt realiseren. De uitdagingen waar WWI voor staat, blijven groot – denk maar aan de klimaatverandering en de energietransitie, maar ik weet dat WWI met Ann Tack en Johan Proot de juiste mensen aan boord heeft en dat mijn opvolging in goede handen ligt.’

‘We vulden elkaar uitstekend aan’

Algemeen directeur **Geert Sanders**: ‘In het directieteam heb ik met Patrick altijd uitstekend kunnen samenwerken. We vulden elkaar heel goed aan, en we wisten elkaars sterke punten volop naar waarde te schatten. Patrick is erg goed in het aandragen van vernieuwende ideeën en oplossingen, en die in de organisatie te integreren en tot uitvoering te brengen. Hij heeft de aanzet gegeven tot heel wat vernieuwende domeinen en formules – denk maar aan gebiedsontwikkeling, aan hernieuwbare energie, aan kostendelende verenigingen of aan een nieuw product dat we de komende tijd uitrollen: de bouw van betaalbare en kwalitatieve huurwoningen.’

Het nieuwe directieteam van WWI

Met vertrouwde gezichten nieuwe uitdagingen aangaan

WWI heeft zijn directieteam verruimd. Algemeen directeur Geert Sanders krijgt als nieuwe directeurs twee vertrouwde gezichten naast zich aan boord: Ann Tack, directeur diensten en expertise, en Johan Proot, directeur investeringsprojecten. We stellen ze kort even voor.

WVI speelt voortdurend in op nieuwe contexten en nieuwe noden, niet alleen door onze strategische plannen bij te sturen, maar ook door onze organisatiestructuur aan te passen. De afgelopen 20 jaar is WVI fors gegroeid en is ons personeelsbestand haast verdubbeld. Ook ons aanbod is verruimd – denk maar aan klimaat, GIS of smart cities – en we investeren niet alleen in woonprojecten en bedrijventerreinen, maar ook in gebiedsontwikkeling en hernieuwbare energie.

Na het afscheid van Patrick Zutterman als directeur hebben we het directieteam daarom verruimd. Als algemeen directeur blijft Geert Sanders instaan voor de algemene coördinatie. Johan Proot wordt directeur investeringsprojecten en krijgt bedrijfshuisvesting, wonen, gebiedsontwikkeling en hernieuwbare energie onder zijn hoede. Ann Tack wordt directeur

diensten en expertise, een cluster die klassieke werkvelden omvat zoals ruimtelijke planning, mobiliteit, milieu, natuur, energie en klimaat, naast nieuwere domeinen als smart cities, participatie, subsidies, en gedeeld personeel rond GIS, handhaving enz.

De rol van het directieteam blijft onveranderd. In zijn bestuurlijke opdracht vertaalt

‘Met Ann en Johan wordt WVI op nieuwe paden gezet, van ontwikkelaar, consultant en klimaatbedrijf tot een moderne dienstverlenende organisatie, steeds als verlengstuk van onze gemeenten. Zij zijn niet alleen ‘the next generation’, ze maken er West-Vlaanderen ook fysiek klaar voor.’

Kris Declercq, voorzitter WVI

het directieteam vragen en wensen van vennoten in concrete diensten en investeringsprojecten, legt die voor aan de raad van bestuur en rapporteert over de voortgang. In zijn bedrijfsmatige rol zet het directieteam de interne managementstructuur op, vertaalt het vragen en opdrachten naar het operationele niveau en evalueert het de voortgang en de resultaten.

→ **Johan Proot,**
directeur investeringsprojecten
 'Dé partner voor
 het publieke
 grondbeleid blijven'

Johan Proot trad in 1999 als stafmedewerker projectontwikkeling in dienst van de WIER, de toenmalige intercommunale voor bedrijventerreinen. Na de fusie tot WVI zette hij in het domein 'ruimte voor ondernemen' belangrijke trajecten op, rond duurzame kwaliteit, parkmanagement en reconversieprojecten. Later was hij onder meer nauw betrokken bij de gebiedsontwikkeling rond de Suikerfabriek in Veurne en de kazerne in Sijsele en verkende hij mee het nieuwe werkveld hernieuwbare energie.

'Ook voor mij zijn de diverse transitie in ons strategisch plan een topprioriteit: hoe kunnen we met en in onze investeringsprojecten maximaal inzetten op die transitie, en op die manier ook onze gemeenten helpen om ze waar te maken? Ik denk daarbij vooral aan thema's zoals hernieuwbare energie en adaptatie, ruimteneutraliteit – door maximaal in te zetten op duurzaam ruimtegebruik, zowel voor woonprojecten als voor bedrijfshuisvesting – maar ook biodiversiteit, alternatieve vormen van mobiliteit en circulair bouwen.'

'Een tweede grote uitdaging is het publieke grondbeleid. In onze regio kent de vastgoedontwikkeling een sterke dynamiek, met spelers die zich ook aan gebiedsontwikkeling en bedrijfshuisvesting wagen. Tot nu toe werkte WVI altijd vanuit een grondpositie, om zelf projecten te ontwikkelen of om ze in PPS aan te sturen. Het laat zich aanzien dat we die grondpositie niet altijd meer zullen hebben. De grote uitdaging wordt dan: hoe kunnen we onze gemeenten blijven ondersteunen om hun publieke taakstellingen en hun ruimtelijk beleid te realiseren, daarin ook transitiedoelen te integreren en de betaalbaarheid te garanderen? In elk geval blijft WVI dé partner bij uitstek voor onze gemeenten om hun publiek grondbeleid vorm te geven.'

Ann Tack,
directeur diensten en expertise
 'Werk maken
 van transitie'

Ann Tack trad in 1992 in dienst van WITAB, de toenmalige intercommunale voor ruimtelijke planning, om gemeenten te ondersteunen rond de milieuvergunning. Dat groeide gaandeweg uit tot een stevige pijler van de WVI-werking, rond milieu, klimaat, natuur en energie. Daarnaast nam zij ook de uitbouw van de kostedelende verenigingen op, waarin intergemeentelijke medewerkers de gemeenten ondersteunen op diverse domeinen: omgevingsbeleid, informatiebeheer, energie, handhaving, GIS enz.

'De grote uitdagingen die ik al directeur zie, hangen samen met de transitie in ons strategisch plan: de transitie naar klimaatbestendigheid, de energietransitie, de digitale transitie. Daar moeten we met alle collega's op inzetten. Op veel domeinen beschikken we al over solide kennis en expertise, die we moeten blijven verbreden en verdiepen. Thema's waar we nog meer op kunnen inzetten – bijvoorbeeld klimaatadaptatie en participatie – moeten we versterken. En we moeten nog sterker gebruikmaken van dataverzameling en -analyse om onze dienstverlening vorm te geven en bij te sturen.'

'Daarnaast merken we dat gemeenten steeds vaker bij ons aankloppen om hen met personeel te ondersteunen. Daar blijven we op inzetten. We bekijken hoe we de kostedelende verenigingen kunnen optimaliseren, bijvoorbeeld via poolvorming.'

'Ook de financiering van ons dienstenaanbod blijft natuurlijk een uitdaging: we gaan nog actiever op zoek naar Europese en Vlaamse subsidiekanalen en verkennen ook andere financieringsmechanismen.'

'Tot slot nog een laatste ambitie: ik zou graag een kwaliteitslabel ontwikkelen dat waarborgt dat al onze producten – adviezen, plannen, projecten, noem maar op – klimaatbestendig en klimaatneutraal zijn.'

Kostenvoordelen en maximale ontzorging

Aankoopcentrale voor duurzame voertuigen

7.

Om lokale besturen te helpen om hun wagenpark te vergroenen, start WVI samen met 10 andere Vlaamse intercommunales een aankoopcentrale op. Die creëert schaalvoordelen en wil de lokale besturen maximaal ontzorgen. Nog dit voorjaar kunnen ze hun eerste bestellingen plaatsen.

Steeds meer lokale besturen willen hun voertuigenpark vergroenen en verduurzamen om hun CO₂-uitstoot terug te dringen en de transitie naar een duurzame en toekomstbestendige mobiliteit vooruit te helpen. Op die manier nemen ze tegenover hun inwoners ook een voorbeeldrol op in de strijd tegen klimaatverandering. Veel gemeenten nemen de uitrol van groene voertuigen ook op in het klimaatactieplan dat ze in het kader van het Burgemeestersconvenant opmaken.

UITGEBREIDE CATALOGUS

Tot 2021 organiseerde netbeheerder Fluvius een aankoopcentrale voor duurzame wagens. Toen Fluvius die dienstverlening stopzette, besloten de 11 Vlaamse streekintercommunales ze over te nemen. Door samen te werken en bestellingen van lokale besturen te bundelen, creëren we schaalvoordelen en kunnen we aantrekkelijkere condities en kortingen bedingen. Bovendien ontzorgt de aankoopcentrale de lokale besturen door alle administratieve rompslomp voor haar rekening te nemen. Alles gebeurt via één aanbestedende overheid, zodat de lokale besturen zelf geen bestekken hoeven op te maken.

De aankoopcentrale richt zich vooral op gemeentebesturen, maar onder meer ook politie- en brandweerzones, OCMW's en het gemeentelijk onderwijs kunnen er een beroep op doen. Het aanbod zal elektrische en hybride wagens omvatten, naast o.a. bestelwagens en busjes op CNG.

Lokale besturen maken gebruik van allerlei voertuigen: personenwagens, busjes, bestelwagens, maar ook veegwagens en vrachtwagens. Vaak zijn die wagens ook nog eens voorzien van signalisatie, zwaailichten, laadbakken, kranen enz. Omdat het over zo'n divers aanbod gaat, heeft de aankoopcentrale ook een uitgebreid bestek opgemaakt. Ze biedt daarnaast ook gespecialiseerde technische expertise aan en de begeleidt lokale besturen om bijvoorbeeld hun duurzame veegwagens te configureren en aan te passen aan specifieke noden en wensen.

VOORJAAR 2022

De 11 intercommunales delen de opstartkosten voor de aankoopcentrale, die wordt getrokken door intercommunale IGEMO (arrondissement Mechelen). Ze publiceerde intussen een uitgebreid bestek en leveranciers kregen de kans om hun offertes in te dienen. Naar verwachting zal de volledige catalogus in februari 2022 beschikbaar zijn, zodat lokale besturen hun eerste bestellingen in april 2022 kunnen plaatsen. Alle bestellingen, inclusief de aanpassingen aan de specifieke noden van de gemeenten, verlopen rechtstreeks via de aankoopcentrale. Zodra de bestelling is geplaatst, lopen de contacten via de leverancier.

Meer info | Margo Swerts | David Vandecasteele | 050 36 71 71

E-mail | m.swerts@wvi.be | d.vandecasteele@wvi.be

Meer informatie over de aankoopcentrale vindt u op www.gestroomd.be

WVI zet aankoopcentrale op voor straatmeubilair

De afgelopen jaren hebben de vervoerregio's ook in het werkingsgebied van WVI vervoerplannen opgemaakt. De uitrol van die vervoerplannen is uitgesteld – wanneer ze in werking treden is nog niet bekend. In de vervoersplannen hebben ze ook zogenoemde Hoppin-punten vastgelegd, herkenbare mobiliteitsknooppunten waar mensen makkelijk van het ene vervoermiddel op het andere kunnen overstappen – van fiets op bus, van bus op trein enz.

De Vlaamse overheid trekt subsidies uit waarmee lokale besturen die Hoppin-punten kunnen inrichten. Om gemeenten zoveel mogelijk te ontzorgen, organiseert WVI een aankoopcentrale voor straatmeubilair en fietsvoorzieningen – schuilhuisjes, zitmeubilair, fietsoverkappingen, fietskluizen, fietsnietjes enz. Via de aankoopcentrale kunnen onze gemeenten overigens ook straatmeubilair bestellen voor de rest van hun openbaar domein.

Voor de levering en het onderhoud van het straatmeubilair maakt WVI de nodige bestekken op en sluiten we een raamovereenkomst met leveranciers. Daarna brengen we het aanbod samen in een brochure, zodat gemeenten in het voorjaar 2022 hun straatmeubilair kunnen bestellen. In een volgende WVI-info leest u er meer over.

WVI maakte beheerplan voor Brugse Vesten

Bomen als levend erfgoed

In opdracht van de Stad Brugge maakte WVI een beheerplan op voor de Brugse Vesten, de geplantsoeneerde stadsomwalling. Dat reikt concrete maatregelen aan om de beschermde erfgoedwaarden te vrijwaren en te behouden.

Om dat beheerplan op te maken, voerden we een uitgebreid onderzoek naar de historiek en de diverse erfgoedwaarden van de Vesten. Dat gebeurde in nauw overleg met de stadsdiensten en het Agentschap Onroerend Erfgoed. We concentreerden ons vooral op beheermaatregelen voor het bomenbestand en de heesters, de graslanden en de oevers en op fauna zoals vleermuizen en bijen. Voor het bouwkundig erfgoed – stadspoorten, molens, huizenrijen – werkten we samen met historicus Johan Termote. Het nieuwe beheerplan bevat maatregelen om de Vesten zorgvuldig te beheren en heeft een geldigheidsduur van 24 jaar.

HONDERDJARIGE BOMEN

De Brugse Vesten vormen een groene gordel rond de binnenstad, 7 kilometer lang en 26 hectare groot. Ze zijn een goed bewaard voorbeeld van een 19de-eeuwse wandelpromenade, aangelegd bovenop de oorspronkelijke stadsomwalling. De Vesten behoren sinds 2000 tot het Unesco Werelderfgoed en zijn sinds 2016 beschermd als stadsgezicht.

Op de vesten komen 3.350 hoogstammige bomen voor, waarvan zo'n 660 ouder zijn dan 100 jaar. Van die honderdjarige bomen is de helft zelfs ouder dan 150 jaar. Om de leeftijd te bepalen – een belangrijke opdracht in de inventarisatiefase – maakten we onder meer gebruik van oude foto's, die we zoveel mogelijk

opnieuw maakten om oud en nieuw te kunnen vergelijken. Uit archieven sprokkelde we alle mogelijke aanplantgegevens bij elkaar, en we gebruikten wiskundige modellen om leeftijden te schatten, aan de hand van de stamonttrek van vergelijkbare bomen elders.

Die honderdjarige bomen zijn erg waardevol als levend houtig erfgoed. Het beheerplan stelt voor om ze hun maximale leeftijd te laten bereiken. De vaak erg pittoreske aftakelende veteraanbomen worden extra intensief onderhouden en zeldzame variëteiten worden gekloond. Afgestorven bomen blijven zo mogelijk staan, omwille van hun beeldwaarde. Als dat niet kan, wordt een nieuwe boom van dezelfde soort aangeplant, op dezelfde plaats en in het bestaande aanplantingspatroon.

EEN HEUS ARBORETUM

Naast de honderdjarige bomen staan op de Vesten ook jongere bomen, met vrij veel exemplaren van erg diverse, vaak exotische boomsoorten. Die diversiteit maakte van de Vesten een soort arboretum. Veel bomen hebben een bijzondere waarde als parkbomen: vaak staan er maar enkele exemplaren en ook elders zijn ze zeldzaam. Deze 'arboretumbomen' hebben een grote belevingswaarde: als ze afsterven, worden ze bij voorkeur vervangen door een boom van dezelfde soort. Tegelijk pleit het beheerplan ook voor meer inheemse bomen, als biodiversiteitsmaatregel: ze

Boven links: gewone plataan, stamomtrek 415 cm, circa 1880. Boven rechts: twee zwarte populieren, stamomtrek bijna 6 m, circa 1850. Onder: ontwerpplan Gentpoortvest (1853) van Egidius Rosseels.

zijn immers goede waardplanten voor bijvoorbeeld vlinders en kevers.

Bij de aanleg van de Vesten werden vaak zichtassen gecreëerd die een doorkijkje boden op kerktorens, stadspoorten of molens. Die zichtassen zijn grotendeels dichtgegroeid – alleen in de winter zijn er hier en daar nog doorkijkjes naar de binnenstad. Het beheerplan stelt voor om verloren vista's te herstellen, maar alleen als dat met zachte maatregelen kan, zoals het hoog opsnoeien van bomen. Het beheerplan stelt ook voor om hooggelegen punten – zoals de watertoren op de Gentpoortvest – in te richten als uitkijkpunten.

BIODIVERSITEIT STIMULEREN

Het beheerplan snijdt nog andere natuurwaarden aan. Zo zoomen er volgens het Brugse bijenplan maar liefst 59 wilde bijensoorten op de Vesten. Daarom wordt voorgesteld om zones die minder betekenis hebben als lig- of wandelweide of evenementenzone om te vormen tot bloemrijke zones die aantrekkelijk zijn voor wilde bijen. Dat geldt ook voor de steile hellingen van de Vesten. Oeverstroken langs het water worden niet meer gemaaid, maar beplant met oeverplanten – zoals dat rond 1900 het geval was.

Nieuwe inzichten

De Brugse Vesten zijn onvervangbaar als aantrekkelijk recreatief gebied en groene long voor de binnenstad. Medio 19de eeuw dachten sommigen er nog anders over. Zware economische crisissen brachten epidemieën met zich mee, als gevolg van ondervoeding en slechte hygiëne. In 1848 werd daarom in de gemeenteraad geopperd om als gezondheidsmaatregel een centrale afvalplaats in te richten – daarvoor wilde men het Minnewater dempen en een deel van de Katelijnevest afgraven.

Na hevige protest besloot het stadsbestuur om de stadsomwalling in te richten als 'publieke wandeling'. Pierre Lem maakte een reeks plannen, die werden afgewezen. Daarna werd aangeklopt bij de Leuvense landschapsarchitect Egidius Rosseels (voor de Gentpoortvest) en zijn Gentse collega Hubert Van Hulle (voor de andere vestingdelen).

De analyses die WWI voor het beheerplan maakte, wijzen uit dat de afgewezen plannen van Pierre Lem toch voor een deel werden uitgevoerd. Zo werden op enkele vestingdelen lindenrijen aangeplant, waarvan een deel blijkt te bestaan uit 17de-eeuwse klonen van de Hollandse linde, wat die aanplantfase extra belangrijk maakt.

Raamovereenkomst voor bureaustudie

Archeologisch traject snel opstarten

Bij veel projecten waarvoor een omgevingsvergunning nodig is, moet bij de vergunningsaanvraag een archeologienota worden gevoegd. Die wordt opgemaakt door een erkende archeoloog, na een bureaustudie. Om die snel, flexibel en efficiënt op te starten, sluit WVI een raamcontract af. Onze gemeenten kunnen daar een beroep op doen.

Volgens het Onroerenderfgoeddecreet van juli 2013 is bij vergunningsplichtige projecten onder bepaalde voorwaarden ook een archeologisch traject nodig. Dat past in de ambitie van de overheid om het bodemarchief – een waardevolle bron van kennis over ons verleden – zo zorgvuldig mogelijk te beschermen. Het decreet verplicht de projectontwikkelaar om de bodem vooraf archeologisch te laten screenen.

DRIE FASEN

Het traject begint altijd met een bureaustudie, uitgevoerd door een erkende archeoloog. Dat is een voorstudie: de archeoloog onderzoekt of het projectgebied archeologisch potentieel bezit, of vervolgonderzoek met ingrepen in de bodem nodig is, of de geplande werkzaamheden een impact hebben op het archeologisch erfgoed en of eventueel beschermende maatregelen nodig zijn. De bureaustudie mondt uit in een zogenoemde archeologienota, die aan de vergunningsaanvraag moet worden toegevoegd.

WVI wil graag zo vroeg mogelijk een volledig beeld krijgen van de onkosten die het archeologisch traject met zich mee zal brengen. Om concurrentiële prijzen te bedingen, splitsen we het traject bovendien op in drie fasen:

- de bureaustudie, die uitmondt in de archeologienota.
- het vooronderzoek met ingrepen in de bodem
 - proefsleuven, verkennende putten enz.
- opgravingen: het vervolgonderzoek.

RAAMCONTRACT VOOR BUREAUSTUDIE

In de eerste fase – de bureaustudie – consulteert de archeoloog diverse bronnen om inzicht te krijgen in de geschiedenis van het terrein en de vermoede archeologische waarden. Ze geeft ons dus al een goed beeld van de te verwachten kosten. Om die opdracht snel en flexibel toe te wijzen, sluiten we een raamovereenkomst met een erkende archeoloog. Dat raamcontract geldt dus alleen voor de eerste fase. Onze gemeenten-vennoten kunnen van dat raamcontract gebruikmaken.

In sommige gevallen kan in de eerste fase de bureaustudie worden aangevuld met een landschappelijk booronderzoek, om de bodemkundige situatie te controleren. Het booronderzoek omvat handmatige boringen om na te gaan of de originele bodemopbouw eventuele archeologisch relevante lagen bewaard zijn gebleven. De informatie is belangrijk om het kostenplaatje in te schatten. Ook de resultaten van het booronderzoek worden verwerkt in de archeologienota.

DRIE CONCLUSIES

De bureaustudie kan drie mogelijke conclusies opleveren.

Archeologienota, zonder verdere actie. De bureaustudie kan uitwijzen dat in het projectgebied geen archeologisch erfgoed voorkomt of dat de geplande werkzaamheden het erfgoed niet zullen schaden. Als blijkt dat geen verdere maatregelen nodig zijn, stelt de archeoloog de archeologienota op. Na bekrachtiging

Archeologisch vooronderzoek voor de realisatie van het bedrijventerrein De Spie in Brugge.

door het Agentschap Onroerend Erfgoed wordt de nota bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning gevoegd.

Verder onderzoek nodig. Als de bureaustudie uitwijst dat een vooronderzoek met ingrepen in de bodem nodig is, dan maakt de archeoloog alvast een verslag op van de bureaustudie. Tegelijk stelt hij een programma op van te nemen maatregelen om het vooronderzoek uit te voeren. Dat programma – inclusief alle nuttige elementen en informatie, zoals inschatting van de benodigde tijd en kosten – gebruikt WVI dan om in een aparte procedure een archeoloog aan te stellen. Pas na het vooronderzoek wordt de archeologienota dan ter bekrachtiging voorgelegd.

Uitgesteld traject. Soms blijkt een vooronderzoek met bodemingrepen nodig, maar kan dat nog niet worden uitgevoerd, bijvoorbeeld omdat de terreinen nog niet onteigend zijn of omdat eerst een bos moet worden gerooid. In dat geval kan de projectontwikkelaar kiezen voor een uitgesteld traject. De archeoloog rondt de bureaustudie toch al af met een archeologienota, die na bekrachtiging bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning wordt gevoegd. Tegelijk stelt hij een programma van maatregelen voor het vooronderzoek op, waarmee WVI een archeoloog kan aanstellen. Het uitgestelde vooronderzoek wordt uitgevoerd nadat de vergunning werd afgeleverd.

Meer info | Bart Taveirne | Katia Wyffels | Johan Proot | 050 36 71 71.

E-mail | b.taveirne@wvi.be | k.wyffels@wvi.be | j.proot@wvi.be

11.

WVI is baanbrekende werkgever

De Lijn, Antwerp Management School en Jobat lanceerden samen het certificatie-traject Baanbrekende Werkgever. Dit initiatief stimuleert organisaties om het hybride werken en de nieuwe mobiliteit te verankeren in een beleid dat het welzijn van de medewerkers centraal stelt. WVI heeft de voorbije maanden grote stappen gezet om werk te maken van zo'n duurzaam en mensgericht beleid. Dat traject leverde ons de erkenning als Baanbrekende Werkgever op.

Bijna 80 procent van onze medewerkers ging vrijwillig in op het aanbod om structureel hybride te werken. Per week zijn ze dan nog minstens 2 dagen op kantoor aan de slag. Wanneer ze dat doen en wanneer ze thuis werken, bepalen ze zelf. We bieden onze medewerkers zo een optimale werk-privébalans, in een cultuur van vertrouwen en zelfstandigheid.

Het hybride werken zorgt natuurlijk ook voor minder woon-werkverplaatsingen, maar de transitie naar duurzame mobiliteit blijkt ook uit de mobiliteitskeuzes van onze medewerkers. Momenteel fietst al 1 op de 3 naar kantoor. Met ons flexplan kunnen ze een elektrische fiets of een auto met beperkte CO₂-uitstoot leasen, een aanbod waarvan reeds 15 procent gebruik maakt. Als dienstverplaatsingen niet met de fiets of het openbaar vervoer kunnen, gebruiken ze een van de 2 duurzame poolwagens, een elektrische en een plug-in hybride.

Meer info | Virginie Lemay | 050 36 71 71.

E-mail | v.lemay@wvi.be

KDV voor intergemeentelijke toezichthouders is groot succes

Al 16 gemeenten sloten zich aan bij de KDV voor intergemeentelijke toezichthouders, die oplossingsgericht bouwovertradingen en milieuklachten onderzoeken. Momenteel zijn drie toezichthouders aan de slag.

De Kostendelende Vereniging intergemeentelijke dienst omgevingsvergunning en handhaving (KDV-IGOH) ging in februari 2018 van start met één toezichthouder. Bijna vier jaar later zijn er al 16 gemeenten lid van en tonen nog acht gemeenten interesse. Elk van de drie toezichthouders werkt voor een vaste groep gemeenten.

Tine Taillieu: 'We voeren het handhavingsbeleid voor de gemeente uit. Niet alle gemeenten hebben daarvoor de mensen, de middelen en de expertise in huis. Voor de gemeentelijke omgevingsambtenaar is het bovendien erg moeilijk om de rollen van adviesverlener en handhaver te combineren. Wij treden op na klachten, maar volgen ook proactief, op het terrein, de voorwaarden van de omgevingsvergunning op. Elk van ons werkt een vaste dag ter plekke in de gemeente, maar zo nodig kunnen we snel en flexibel ingrijpen.'

Julie Oppalfens: 'We werken constructief samen met de gemeente, de afdeling Handhaving die ons juridisch advies geeft en de politiezone – soms gaat de wijkinspecteur met ons op pad. Zelf onderzoek ik alleen inbreuken tegen de ruimtelijke ordening. De meeste problemen gaan over niet vergunde ophogingen of bijgebouwen, zonevremde functiewijzigingen en vooral over verharde opritten en voortuinen – gemeenten willen daar graag streng op toezien om wateroverlast tegen te gaan.'

Tine Taillieu: 'Milieuklachten gaan vaak over geur- en geluidshinder. Henk en ikzelf handhaven zowel milieu als ruimtelijke ordening. Deze combinatie is enkel haalbaar indien de gemeenteraad een prioriteitennota goedkeurt. Dat geeft ons houvast: we weten dan op welke klachten en inbreuken de gemeente extra wil inzetten.'

Henk Vanhove: 'We werken oplossingsgericht – de klemtoon ligt op zachte handhaving. We willen vooral sensibiliseren, adviseren en bemiddelen. Door partijen om de tafel samen te brengen, kun je een aanslepende burenruzie ontmynen. Soms kunnen we niet anders dan bestuurlijke maatregelen nemen. Bij een bouwovertrading bekijken we bijvoorbeeld eerst of die geregulariseerd kan worden. Kan dat niet, dan manen we aan om de oorspronkelijke situatie te herstellen. Wordt daar geen gevolg aan gegeven, dan moeten we wel een proces-verbaal opstellen.'